

Tragický stav ekonomiky, globalismus a strach

- CZ24 News | 8. května 2021

Mnoho ukazatelů potřebných k tomu, abychom pochopili katastrofální stav ekonomiky, je dostupných i laikům. Možná to teď vypadá, že chceme fušovat do práce odborníků a ekonomů, nicméně není tomu tak. Makroekonomika je nad chápání běžného občana, a ta, o které si můžeme přečíst v příručkách a novinách, má mnoho komentátorů, přičemž každý z nich říká to, za co je placený. Takže slýcháme různé názory, které jsou často naprosto protichůdné.

Jisté je, že před dobou covidovou byla kondice naší ekonomiky ještě vcelku dobrá. Což zní jako zázrak, uvědomíme si, jak obrovské důsledky na ni musely dolehnout po roce 1989. Do té doby byly dluhy naší země v porovnání s jinými zeměmi minimální, spíše převažovala aktiva nad pasivy. Komunisté nám toho tady moc nepovolili, nicméně nás ne zadlužovali, šetřili na důchody a pečlivě hlídali každou korunu, se kterou lidé hospodařili. Těch pár veksláků, kteří občas končili za mřížemi, nebyl pro hospodaření státu nijak zásadní problém. Takže občané měli přistřižená křídla, nikam se moc nepodívali, ale zase měli jistotu, že ve stáří o ně bude postaráno a úplně hladu neumíral nikdo. Bezdomovectví v podstatě neexistovalo.

Po roce 1989 to vzalo jiné obrátky. Přestože jsme nebyli na špici technologického progresu, dokázali jsme být v mnohém soběstační. Nová garnitura moderních politiků a ekonomů to změnila. Rozprodalo se vše, co mělo nějakou hodnotu, to i včetně zlatých zásob. Peníze uložené komunisty na důchody se vypařily. Stát se zbavil majetku a co nedal pryč v privatizaci, zmizelo díky Kalouskovi v církevních restitucích. Tento unikátní politický grázl má tu odvalu právě procházet očistou, po které by se rád ucházel o post nejvyšší, tedy prezidenta České republiky. Je však jen jedním z mnoha, byť svou drzostí ostatní převyšuje. Tato situace je však jen malým střípkem mozaiky, kterou poskládaly elity a díky níž jsme tam, kde jsme. Státní dluh raketově roste a z naší

republiky se stává skutečně velký dlužník, ač jsme ujišťováni, že to pořád jde. Piráti se připravují na převzetí státu a návratu k socialismu, ovšem zdaleka ne s lidskou tváří, to co lidé dokázali vytvořit za posledních 30 let, by jim rádi opět vzali.

Covid se stal nástrojem, jak zastřít, že USA a Evropa jsou de facto na dně. Špatné hospodářské výsledky mnoha států jsou natolik evidentní, že bylo „třeba“ vytvořit důvod k tomu, jak totálně změnit přístup k životu. Zatímco úzká vrstva bohatne, hovoří se o 3000 nejbohatších ovládajících přes 90% světového majetku, ostatní začínají výrazně strádat. Hamižnost těch nejmocnějších nemá hranice a dochází k urychlení změn. Velký reset, Zelený úděl, migrace a covid - 19 měly přicházet postupně a hlavní děj změn měl být aktivován kolem roku 2050. Bohužel ekonomika řítící se do propasti a chamtivost strůjců nynějšího stavu posunula vše na rok 2030, ovšem už nyní slyšíme hlasy o tom, že je třeba výrazně zrychlit.

Týká se to například elektromobility, tedy jedno z největších ekonomických, sociálních a ekologických podvodů v historii lidstva. V podstatě to samé lze říct o snaze vymazat uhlíkovou stopu, což je na první pohled projev maximální idiocie, ve skutečnosti jde o obrovský, spíše nepředstavitelný byznys něčím, co vlastně nejde nijak změnit. Je to to samé, jako byste chtěli vysušit moře a zbavit planetu H₂O. Voda nikam z planety nezmizí a je běžnou součástí života na ní. CO₂ je něčím podobným a dokud člověk nedokáže získávat elektrickou energii například z moře a procesů v něm přirozených, pouze přehazuje jeden problém ze strany na stranu. Jenže právě to přehazování je kšeft, který má sypat ještě mnoho dalších desetiletí. Je zabalený do krásných slov, gest a plánů, ve skutečnosti je to neskutečná nálož bolesti, útlaku, omezování a lží.

Jen malý příklad světové manipulace a mrhání. Evropské automobilky vyrábí svá auta pro asijský trh a dodávají je tam loděmi v dřevěných krabicích a kontejnerech rozložené, to z daňových důvodů. Dřevo na ně pochází z českých lesů. Ty už jsou natolik vytěžené, že se předpokládá vcelku brzké dosažení hranice únosnosti (strom roste cca 50-80 let). O kalamitní dřevo není zájem. Vozidlo je zabaleno do bedny a naloženo na loď. Jak víme, velké zaoceánské škunery jsou mnohem větším znečišťovatelem ovzduší než automobilový průmysl a provoz dohromady. Auta se odvezou třeba do Jižní Korei, ovšem ty dřevěné obaly se naloží zpět a odvezou do Maďarska, kde se likvidují. Upřímně řečeno, co kdybychom se vzdali korejských, japonských a třeba amerických aut v Evropě, dále „trpěli“ v BMW, porsche, mercedesu či audině, případně škodovce či renaultu, zato s pořádným motorem a jízdou uprostřed našich zelených lesů? Nejde snad o zbytečné mrhání? Podobně lze přistupovat ke každému globálnímu zboží a trhu. Ve většině případů by totiž ochrana životního prostředí mohla vypadat asi takto a byla by mnohem účinnější.

Špatné hospodaření a globalizace, touha po vlastním obohacování a nulové sociální citění elit jsou v důsledku příčinou toho zla, ve kterém nyní žijeme. Připravuje se na nás totální změna v oblasti soukromého podnikání, vlastnictví, systému daní a sociální péče. Zodpovědnost nesou politici a média podléhající barvě peněz uvolňovaných právě těmi elitami jako odměny za jidášství. Je třeba se vzepřít těmto záměrům, a to s maximální intenzitou. Přestat se bát. Ani sebelépe ozbrojení policisté a potažmo armáda sloužící elitám nepřeválcuje dav, který jsme schopni utvořit. Jen je třeba otevřít mysl a oči. Dříve, dokud nebudou všichni oslepeni.

Autor: Jindřich Kulhavý